

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1971-1972.

1 JUNI 1972.

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 6 van de wet van 5 juli 1954 betreffende het pensioen van de burgemeesters en schepenen en dat van hun rechtverkrijgenden, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 april 1965.

TOELICHTING

In de geest van de wet van 5 juli 1954 betreffende het pensioen van de burgemeesters en schepenen en dat van hun rechtverkrijgenden, heeft dit voorstel van wet ten doel een leemte op te vullen die de wetgever in artikel 6 heeft laten bestaan, toen hij die wet terecht gewijzigd heeft door de wet van 20 april 1965.

De toenmalige leden van de Commissie voor de Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt waren het er trouwens over eens dat de tekst die zij hadden aangenomen, later nog zou moeten worden verbeterd. In het verslag van senator Van Cauwenberghe staat immers te lezen dat de commissieleden beseften dat zij met een zekere overhaasting stemden over een tekst die in voorkomend geval gedurende een eerstvolgende zittingsperiode verbeterd zou moeten worden.

Dit voorstel van wet strekt tot het toekennen van een bilijk pensioen aan al degenen die voldoen aan de gestelde voorwaarden, maar die beurtelings het ambt van burgemeester en van schepenen hebben uitgeoefend.

Enkele voorbeelden zullen duidelijk aantonen hoe noodzakelijk het is.

Geval I.

Iemand oefent achtereenvolgens gedurende tien jaar het ambt van burgemeester uit, en nadien gedurende tien jaar dat van schepenen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1971-1972.

1er JUIN 1972.

Proposition de loi modifiant l'article 6 de la loi du 5 juillet 1954 relative à la pension des bourgmestres et échevins et à celle de leurs ayants droit, modifié par l'article 2 de la loi du 20 avril 1965.

DEVELOPPEMENTS

Dans l'esprit de la loi du 5 juillet 1954 relative à la pension des bourgmestres et échevins et à celle de leurs ayants droit, la présente proposition de loi a pour objet de combler une lacune que le législateur a laissé subsister à l'article 6 lorsqu'il l'a, avec raison, modifié par la loi du 20 avril 1965.

Les membres de la Commission de l'Intérieur et de la Fonction publique de l'époque avaient d'ailleurs admis que le texte qu'ils avaient adopté devrait ultérieurement encore être amélioré. En effet, dans le rapport du sénateur Van Cauwenberghe on peut lire que les commissaires étaient conscients de voter dans une certaine précipitation un texte éventuellement amendable au cours d'une prochaine législation.

La présente proposition de loi vise à accorder une juste pension à toutes les personnes répondant à toutes les conditions pour l'obtenir, mais qui ont exercé alternativement des fonctions de bourgmestre et d'échevin.

Quelques exemples démontreront clairement la nécessité de la disposition préconisée.

Cas I.

Une personne exerce successivement pendant dix ans la fonction de bourgmestre, puis pendant dix ans celle d'échevin.

Onder de huidige regeling bedraagt zijn pensioen :

15/25 + 5/60 van de laatste activiteitswedde, d.w.z. die van schepen.

Onder de regeling van ons voorstel van wet zal dezelfde persoon recht hebben op :

- 10/25 van de laatste wedde als *burgemeester*;
- + 5/25 van de laatste wedde als schepen;
- + 5/60 van de laatste wedde als schepen.

Geval II.

Iemand is achtereenvolgens vijftien jaar schepen en vijf jaar burgemeester.

Thans heeft hij recht op :

15/25 + 5/60 van de laatste wedde als burgemeester.

Maar als hij in het tegenovergestelde geval verkeert (d.w.z. eerst vijf jaar burgemeester en dan vijftien jaar schepen) heeft hij slechts recht op 15/25 + 5/60 van de laatste wedde als schepen, d.w.z. dat hij dan slechts recht heeft op 60 of 75 pct. van de wedde van de eerstbedoelde persoon, hoewel ze allebei dezelfde loopbaan hebben gehad.

Onder de voorgestelde regeling zal het pensioen voor beiden gelijk zijn, namelijk :

- 5/25 van de laatste wedde als burgemeester;
- 10/25 + 5/60 van de laatste wedde als schepen.

Geval III.

Iemand die gedurende twintig jaar burgemeester is geweest en aanspraak zou kunnen maken op een pensioen dat bijvoorbeeld wordt berekend op een laatste wedde van 120.000 frank moet er, onder de huidige regeling, voor oppassen dat hij nadien nooit meer een mandaat van schepen aanvaardt. Want, indien hij na twintig jaar burgemeesterschap geen andere functie meer aanvaardt, heeft hij recht op een pensioen van 15/25 + 5/60 van 120.000 frank, of 82.000 frank.

Indien hij evenwel nog een functie aanvaardt, al was het maar voor vijf jaar, zal hij slechts aanspraak kunnen maken op een pensioen van 15/25 + 5/60 van 90.000 frank (laatste wedde als schepen = 90.000 frank, maximum 3/4, d.i. 67.500 frank). Nadat hij zich dus nog vijf jaar in dienst van de bevolking heeft gesteld, ziet hij zijn pensioen verminderd met 14.500 frank per jaar. Laten wij het tegenovergestelde geval nemen, d.w.z. iemand die gedurende twintig jaar schepen is geweest. Hij heeft er alle voordeel bij burgemeester te worden, al was het maar voor één jaar.

Want met dezelfde weddeschalen verkrijgt hij een pensioen van 15/25 + 5/60 van 90.000 frank, indien hij geen burgemeester wordt, maar verkrijgt hij daarentegen 15/25 + 5/60 van 120.000 frank, d.i. 82.000 frank indien hij erin slaagt zijn laatste jaar schepenschap te ruilen voor een jaar burgemeesterschap.

Dit voorstel van wet strekt dus tot het voorkomen van dergelijke ongerijmdheden, die zich vrij vaak kunnen voordoen als gevolg van de onvoorzienbare politieke wederwaardigheden. De regeling die wij voorstellen streeft dus vooral naar :

Dans le système actuel, sa pension sera de :

15/25 + 5/60 du dernier traitement d'activité, c'est-à-dire celui d'échevin.

Dans le système préconisé par la présente proposition de loi, la même personne aura droit à :

- 10/25 du dernier traitement de *bourgmestre*;
- + 5/25 du dernier traitement d'échevin;
- + 5/60 du dernier traitement d'échevin.

Cas II.

Une personne exerce successivement quinze ans d'échevinat et cinq ans de mayorat.

Actuellement, elle aura droit à :

15/25 + 5/60 du dernier traitement de bourgmestre.

Mais, si la personne se trouve dans le cas inverse (c'est-à-dire d'abord cinq ans de mayorat suivis de quinze ans d'échevinat) elle n'aura droit qu'à 15/25 + 5/60 du dernier traitement d'échevin, c'est-à-dire que la seconde personne n'aura droit qu'à 60 ou 75 p.c. du traitement de la première personne. Pourtant, toutes les deux ont la même carrière.

Dans le système préconisé, la pension sera égale pour les deux personnes, à savoir :

- 5/25 du dernier traitement de bourgmestre;
- 10/25 + 5/60 du dernier traitement d'échevin.

Cas III.

Celui qui a été bourgmestre pendant vingt ans et qui aurait droit à une pension basée, par exemple sur un dernier traitement de 120.000 francs, doit bien veiller dans le système actuel à ne plus jamais accepter, par la suite, un mandat d'échevin. En effet, si après vingt ans de mayorat il n'accepte plus d'autre fonction, il aura droit à une pension de 15/25 + 5/60 de 120.000 francs, soit 82.000 francs.

Par contre, s'il en accepte une même à concurrence de cinq ans, il n'aura droit qu'à une pension de 15/25 + 5/60 de 90.000 francs (dernier traitement d'échevinat = 90.000 francs, maximum 3/4, soit 67.500 francs). Donc, après s'être mis au service de la population encore cinq ans, il voit diminuer sa pension de 14.500 francs par an. Prenons le cas contraire, c'est-à-dire celui de quelqu'un qui a été échevin pendant vingt ans. Il a tout avantage à devenir bourgmestre si ce n'est que pour *un an*.

En effet, avec les mêmes barèmes que ci-dessus, il obtient une pension de 15/25 + 5/60 de 90.000 francs, s'il ne devient pas bourgmestre, mais, au contraire, il obtient 15/25 + 5/60 de 120.000 francs, soit 82.000 francs s'il réussit à remplacer sa dernière année d'échevinat par un an de mayorat.

La présente proposition de loi vise donc à éviter de pareilles anomalies qui peuvent se présenter assez souvent, suite aux fluctuations politiques souvent imprévisibles. Notre système préconisé vise surtout à :

a) een billijk evenwicht tussen de bijdragen en de pensioenen;

b) de invoering van een evenredige regeling met voorrang voor het ambt van burgemeester.

Deze leemte in de huidige wetgeving moet des te dringender worden aangevuld, daar zij *mutatis mutandis* ook van toepassing zal zijn voor de berekening van de pensioenen bepaald in de nieuwe wet van 26 juli 1971 op de agglomeraties en federaties van gemeenten, krachtens artikel 35 *in fine*.

Daarom stellen wij voor artikel 6 van de wet van 5 juli 1954 te wijzigen zoals hieronder is aangegeven.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Na artikel 6, § 2, van de wet van 5 juli 1954, gewijzigd door artikel 2 van de wet van 20 april 1965, wordt een § 2bis ingevoegd, luidende :

« § 2bis. 1° De basiswedde bepaald in § 1 hiervoren of de laatste activiteitswedde als burgemeester bepaald in de vorige paragraaf, dient tot grondslag voor de berekening van het rustpensioen van de titularissen die slechts het ambt van burgemeester hebben uitgeoefend.

» 2° De basiswedde bepaald in § 1 hiervoren of de laatste activiteitswedde als schepen bepaald in de vorige paragraaf, dient tot grondslag voor de berekening van het rustpensioen van de titularissen die slechts het ambt van schepen hebben uitgeoefend.

» 3° In geval van een gemengde loopbaan als burgemeester en als schepen, wordt het rustpensioen van de titularissen berekend als volgt :

« Voor de jaren burgemeesterschap wordt het rustpensioen van de titularissen berekend zoals bepaald is in het nr. 1° hiervoren. Voor de jaren schepenschap wordt het rustpensioen van de titularissen berekend zoals bepaald in het nr. 2° hiervoren.

» Voor de berekening van het pensioen vastgesteld op deze grondslag, worden de jaren burgemeesterschap bij voorrang gerekend naar rato van 1/25 per jaar ten belope van ten hoogste vijftien jaar, zoals bepaald is in de §§ 1 en 2 hiervoren. »

a) établir un juste équilibre entre les cotisations et les pensions;

b) instaurer une proportionnalité tout en accordant la priorité aux fonctions de bourgmestre.

Il était d'autant plus important de corriger cette lacune de la législation en vigueur en la matière que *mutatis mutandis* elle sera aussi d'application pour le calcul des pensions prévues dans le cadre de la nouvelle loi du 26 juillet 1971 sur les agglomérations et fédérations de communes, et par son article 35 *in fine*.

C'est pourquoi nous proposons de modifier l'article 6 de la loi du 5 juillet 1954 de la manière suivante.

A. STRIVAY.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

Après le § 2 de l'article 6 de la loi du 5 juillet 1954, modifiée par l'article 2 de la loi du 20 avril 1965, il est inséré un § 2bis libellé comme suit :

« § 2bis. 1° Le traitement de base tel qu'il est prévu au § 1er ci-dessus ou le dernier traitement d'activité de bourgmestre tel qu'il est prévu au paragraphe précédent servira de base pour le calcul de la pension de retraite des titulaires qui n'ont exercé que la fonction de bourgmestre.

» 2° Le traitement de base tel qu'il est prévu au § 1er ci-dessus ou le dernier traitement d'activité d'échevin tel qu'il est prévu au paragraphe précédent servira de base pour le calcul de la pension de retraite des titulaires qui n'ont exercé qu'une fonction d'échevin.

» 3° Dans le cas de l'exercice d'une carrière mixte des fonctions de bourgmestre et d'échevin, la pension de retraite des titulaires sera calculée de la manière suivante :

« Pour les années d'exercice des fonctions de bourgmestre le calcul de la pension de retraite des titulaires se fera de la manière prévue au 1° ci-dessus. Pour les années d'exercice des fonctions d'échevin le calcul de la pension de retraite des titulaires se fera de la manière prévue au 2° ci-dessus.

» Pour le calcul de la pension établie sur cette base les années d'exercice de la fonction de bourgmestre seront comptées par priorité à raison de 1/25me par année jusqu'à concurrence du maximum de quinze années prévu aux §§ 1er et 2 ci-dessus. »

A. STRIVAY.

H. VANDERPOORTEN.

J. DULAC.

G. GRAMME.

J. MAES.